Dopisem ze dne 30. října 2001 Komise Francii oznámila své rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES ohledně osvobození od spotřební daně pro minerální oleje užívané jako palivo na výrobu hliníku v regionu Gardanne ([2]). Komise v tomto řízení přijala dne 7. prosince 2005 napadené rozhodnutí ([3]), ve kterém shledala, že osvobození od spotřební daně pro minerální oleje používané pro výrobu hliníku v regionu Gardanne, regionu Shannon a na Sardinii, zavedené Francií, Irskem a Itálií, je státní podporou ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES, částečně neslučitelnou se společným trhem, a nařídila tak dotčeným členským státům navrácení uvedených podpor

Touto žalobou Francie navrhuje částečné zrušení tohoto rozhodnutí v rozsahu, v němž se týká osvobození poskytnutého Francií regionu Gardanne.

Na podporu své žaloby se dovolává několika důvodů, přičemž první vychází z porušení pojmu státní podpory ve smyslu čl. 87 odst. 1 ES. Uplatňuje, že Komise se dopustila právního omylu, když konstatovala k existenci státní podpory, zatímco nebyly splněny veškeré nezbytné podmínky pro kvalifikování za státní podporu, jak jsou stanoveny v rozsudku Altmark ([4]), a zejména podmínka existence zásahu do hospodářské soutěže nebo narušení fungování vnitřního trhu. Tvrdí, že Komise nemohla jednak navrhnout Radě přijetí, na základě směrnice 92/81/EHS, rozhodnutí o povolení osvobození od spotřební daně a nebránit jejímu prodloužení, a jednak shledat, že uvedené osvobození představuje státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem.

Druhý důvod uplatňovaný žalobkyní vychází z neexistence odůvodnění v rozsahu, v němž je napadené rozhodnutí v rozporu s odůvodněním Komise ohledně zjištění zásahu do hospodářské soutěže.

Ve svém třetím, podpůrně uplatňovaném, důvodu žalobkyně tvrdí, že požadavek navrácení zakotvený v článku 5 napadeného rozhodnutí porušuje zásady legitimního očekávání, právní jistoty a dodržování přiměřené lhůty. Tvrdí, že poživatelé osvobození jsou oprávněni opírat se o zásady právní jistoty a legitimního očekávání až do doby přijetí napadeného rozhodnutí, a nikoli, jak tvrdí Komise, do doby zveřejnění rozhodnutí o zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Žalobkyně rovněž uplatňuje, že nečinnost Komise během čtyř let mezi rozhodnutím o zahájení řízení a konečným rozhodnutím je rovněž porušením zásad legitimního očekávání, právní jistoty a přiměřené lhůty.

([1]) Směrnice Rady ze dne 19. října 1992 o harmonizaci struktury spotřebních daní z minerálních olejů.

([2]) V Úředním věstníku zveřejněno dne 2. února 2002.

([3]) Rozhodnutí C[2005] 4435 konečné, státní podpory č. C 78-79-80/2001.

([4]) Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, Altmark Trans, C-280/00, Recueil s. I-7747.

Žaloba podaná dne 17. února 2006 – Marly v. OHIM

(Věc T-57/06)

(2006/C 96/39)

Jazyk, ve kterém byla podána žaloba: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Marly SA (Brusel, Belgie) [zástupce: B. Mouffe, advokát]

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Další účastník řízení před odvolacím senátem: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Rakousko)

Návrhová žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí odvolacího senátu v rozsahu, ve kterém vyhovuje námitkám majitele slovní ochranné známky „TOFIX“;

— uložit žalovanému náhradu nákladů řízení vynaložených žalobkyní včetně nezbytných nákladů řízení před odvolacím senátem.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Přihlašovatel ochranné známky Společenství: Žalobkyně

Dotčená ochranná známka Společenství: Obrazová ochranná známka TOPIX pro výrobky ze třídy 3 (přihláška č. 2 326 072)

Majitel ochranné známky nebo označení namítaných v námitkovém řízení: Erdal Gesellschaft m.b.H.

Namítaná ochranná známka nebo označení: Mezinárodní slovní ochranná známka TOFIX pro výrobky ze tříd 3 a 4

Rozhodnutí námitkového oddělení: Námitkám se vyhovuje pro všechny napadené výrobky

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení Rady č. 40/94 v tom, že existuje vzhledová a pojmová nepodobnost mezi kolidujícími známkami a velmi podstatný rozdíl mezi výrobky, na které se tyto dvě ochranné známky vztahují.

Žaloba podaná dne 22. února 2006 – H.A.L.T.E. v. Komise

(Věc T-58/06)

(2006/C 96/40)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens – H.A.L.T.E (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupce: J.-L. Lesquins, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

— v souladu s článkem 232 Smlouvy o ES rozhodnout o porušení povinnosti přijmout rozhodnutí Evropskou komisí z důvodu, že nepřijala rozhodnutí, které měla přijmout podle ustanovení článků 87 a 88 téže smlouvy;

— nařídit Komisi přijmout všechna opatření nezbytná k úplnému vykonání rozsudku;

— uložit Evropské komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Projednávaným návrhem žádá asociace sdružující společnosti působící v odvětví zasilatelství, přepravy a logistiky Soud, aby určil nečinnost Komise v tom, kde protiprávně nezahájila formální řízení o přezkumu, tak jak je stanoveno v článku 88 ES, a nařídil předběžné přerušení placení podpory zpochybněné ve stížnosti žalobkyně týkající se podpor na restrukturalizaci udělenou SNCF, státním podnikem vlastněným 100 % francouzským státem, společnosti přepravy zboží SCS SERNAM.

Žalobkyně na podporu své žaloby pro nečinnost uvádí argumenty, které mohou být v podstatě shrnuty do dvou žalobních důvodů.

První žalobní důvod vychází z porušení čl. 88 odst. 2 Smlouvy o ES. Žalobkyně uplatňuje, že uplynutí lhůty delší než šest měsíců od její první stížnosti, přestože Komise o případu věděla, neboť již dříve vydala rozhodnutí, jejichž porušení je předmětem stížnosti, je ukazatelem vážných obtíží Komise při jejím posuzování slučitelnosti dotčené podpory se společným trhem. Komise měla z toho důvodu podle žalobkyně zahájit formální řízení o přezkumu podpor, které byly předmětem stížnosti. Žalobkyně kromě toho tvrdí, že případné neoznámení podpory francouzskými orgány nemůže Komisi zbavit jejích povinností péče náležející správě a že jakmile má k dispozici informace ohledně státních opatření, která by mohla být v rozporu se zásadami společného trhu zvláště v rámci stížnosti směřující k porušení jejího dřívějšího rozhodnutí, kterým se stanoví podmínky slučitelnosti státní podpory se společným trhem, je povinna uplatnit svou vyšetřovací pravomoc ([1]).

Druhý žalobní důvod vychází z porušení článku 11 nařízení Rady č. 659/1999, kterým se stanoví způsob uplatnění článku 93 Smlouvy o ES (nový článek 88) ([2]). Žalobkyně tvrdí, že Komise měla předběžně rozhodnout o přerušení placení podpory v rozsahu, ve kterém byla podle žalobkyně splněna podmínka objektivní naléhavosti.

([1]) Jedná se o rozhodnutí Komise ze dne 20. října 2004 týkající se státní podpory částečně provedené Francií ve prospěch podniku Sernam, C (2004) 3940 konečné

([2]) Úř. věst. L 83, s. 1, nařízení naposledy pozměněné nařízením č. 794/2004 Komise ze dne 21. dubna 2004 (Úř. věst. L 182, s. 2)